

TSUNAMI

mimoriadne

číslo

Brontosauri' múzička 1986

srpen 1986

tenka

Ahoj, kamarádi,

tak už je tu zas - mimořádné číslo TSUNAMI. Najdete v něm, co jste si přáli - verše z poetické dílny, ukázky z her, vyprávění, vzpomínky. Vzpomínky na letošní Múziádu, která se letos konala už podruhé. Mimořádné číslo bylo napsáno právě pro vás, kteří jste se Múziády zúčastnili - i pro pár dalších kamarádů, kteří nám drží palce.

Začtete se tedy do těch pár stránek, které právě teď držíte v ruce. A jestliže vám tady bude něco scházet, napište, vždyť TSUNAMI vždycky bylo a bude pro vás. Napište, co vás zajímá, pár veršů, příběhy, vyprávění či tipy na cokoli jiného, budeme se všichni těšit.

Ale teď už vás nebudu zdržovat...

Lenka

M ú z i á d a

"Přijed, těšíme se na Tebe..."
--korespondenční lístek,
který pošťák přines k nám.

A pak už jen chvíle loučení,
do autobusu nasedám.

V očích odhodlání, zvědavost,
možná trochu nesmělosti

zbyte v nich,
vlastně nevím, co mě čeká,
všechno znám

jen z vyprávění

ostatních.

Dva hangáry, maringotka

a pak - ještě mikrosvět.

Ptáte se proč ?

Mělo nás být asi dvacet

a sešlo se nás pět.

Vlastně s Lenkou šest

a ještě Mauglí se k nám

přidá,

a tak přes všechno

na partu to přeci jenom

vydá.

Ať je v lese ticho,
ať o plachtu
bubnuje si déšť,
bez nočníčku, věř mi,
večer neusneš.

Týden práce v lese...
A ten druhý ?
Co se bude dít ?

To si zatím
jenom v duchu
můžem představit.

/ Pískle /

/Na začátku druhého běhu se nás skutečně sešlo
pouze šest ! Někteří nezodpovědní jedinci se
dokonce ani nedokázali omluvit, pěkní "kamará-
di!" Kdo však přijel, vyhrál. Dorazil i Mauglí,
Bobina, na pár dní se zastavil i Zoban s Brá-
chou a další kamarádi, bylo fajn. A že nás bylo
málo ? Copak záleží na počtu ? Lenka /

oo

postřehypostřehypostřehypostřehypostřehypostře

"Tma je - když se sluníčko fláká..."

Peco a Lenka

postřehypostřehypostřehypostřehypostřehypostře

Č e s k á   č í t a n k a

... z vašich kronik

..Děti si hrály okolo domů.První chlapec nám místo brontosaura nakreslil závodní auto.Pak jsme potkali dvě holčičky,které se na nás dívaly dost nedůvěřivě.Hrozně se styděly a utekly před náma,takže nám brontosaura nenakreslily.Zato dva kluci na kolech nám po krátkém přemlouvání nakreslili dva tvory a dokonce s dvěma mozky...

...Nejvíce jsme se obávali tří úkolů,jedním z nich byl desátý.Ale nakonec jsme zjistili,že nebyl tak obtížný:

"Překvapila mne dnes mládež,dvě děvčata a jeden muž.Nabízeli pomoc,kterou jsem ráda přijala.Donesli vodu,vypleli zahrádku.Moc milé a příjemné.Jsem moc spokojena,a proto jsem mileráda nabídla k obědu,co bylo právě po ruce."

Anna Šípková,Dobré

Potom jsme šli do starého mlýna,kam jsme odnesli kbelík se zbytky pro prase a vzkaz,

"Dest často přijímám návštěvy a jsem ráda.Žiju sama na samotě ve starém mlýně.Milémě překvapili tři mladí lidé,když se sháněli po práci,které je u nás stále dost.I když jsem se bála,aby se jim něco nestalo,dala jsem jim sekery a oni pilně štípali dřevo.Všem,kdo o ně pečuje,srdečně děkuji."

/ Já děkuji vám,Slůňata - Lenka /

Kamarádka paní Šípkové nám také vyprávěla starou pověst: Na červeném statku bydlely dvě dívky, Zuzanka a Dorotka. Jednou při máchání prádla se Zuzančino prádlo za něco zachytilo. Když to vytáhly, zjistily, že je to zvon. Od té doby zvon visí na věži v Dobřém.

-splnili jsme i další úkoly:

Potvrzují, že s Martinem čekám dítě. Bude se jmenovat Martin po tatínkovi a bude myslivcem po dědečkovi.

Iva

Při získávání razítek se někteří smáli, někteří divili a někteří nadávali...

"Bylo to prima, Máme mozoly, bolí nás nohy - jsme vyřízeni.

Martina

Bobeš

Martin

A jak si vedli ostatní? Všichni všechno splnili

...obtěžné bylo vytipovat nejkrásnější dívku ve vesnici, ale námaha se vyplatila. Nejenže jsme získali její fotku s věnováním, ale pozvala nás i na oběd a nakonec zjistila, že je s Vlastou v jiném stavu...

...Krtci získali dokonce razítko, které vzniklo v roce 1945, kdy se zakládala organizace Mladí obránci vlasti

...Doufám, že je to František Povejšil, který bude otcem našeho syna

Iva M.

Některé úkoly České čítanky se pokusila plnit i Lenka s Pecem během cesty do Opočna do nemocnice:

Potvrzují, že čekám se soudruhem Pecem dítě jménem Ondřej, které se narodí zhruba v čase vánočním

Vladěna

/Dnes už naše dobrá kamarádka jménem - přezdívkou Ondřej /

P o h á d k a

Sukýnky pampelišek
tancují na parketě smů.
Vcházíme na něj,
tancujeme za večerního ticha,
zpíváme si do rytmu
po nitkách paprsků od měsíce.
Svítime si jiskřičkami doteků
a padáme do pavoučích sítí.
Děláme si kroužky z mlhy
a smějeme se tomu,
protože to už tu všechno bylo.

/ Irča /

P ř á t e l s t v í

Byl fajn,
podal ruku
a tys věděl,
že nejsi sám.
Vždyť: "Přátelství je někdy
více než láska..."

/Pískle/

/Pojďme si hrát se slůvky - 2.běh/

Znáte ? Řecká bohyně sváru Eris, když nebyla pozvána na svatbu Pélea a Thetidy, se pomstila tím, že hodila mezi svatebčany zlaté jablko napsané "Té nejkrásnější!" Spor, který o jablko vznikl mezi Hérrou, Athenou a Afroditou, měl rozhodnout Paris. Héra mu slibovala moc, Athéna válečnou slávu, Afrodita nejkrásnější ženu. Paris dal nakonec jablko Afroditě, která mu pomohla unést Heleu...

Jenže to bylo... U nás to probíhalo přece jen trochu jinak, inu, máme dvacáté století. Oděv sice moc nelišil, i vybraná jídla odpovídala dané době, ale proslovy bohyň... ,no, jen posuďte:

Athéna:

Nejvznešenější a nejmocnější Paride !
Tož jsme se včil sešli, habys uvážil, ktorú nás.
Ale was ist die parade ?! Parade ist-no všchno.
Ale pokud po něj tůžíš, možeš si ju vybojovt!
Dám ti kůzelné síly, i kdyby kdos jed sýry nabude
nět víc síly. A mojim přičiněním a tvým mēta na-
dobudeš zámků a hradů i s instalovanými exponáty,
vydobudeš úctu a vzbudíš strach v ostatních vlád-
cích. Krom toho, podíváš se do světa i bez šoka.
Dám ti vše, nač ruka tvá hukáže. Z toho vidn, že
moje sokyně nemajů šancu, huznej sám. A jesti ne,
hin se hukáže, kdo z nás !

Paride náš vznešený,
nedívej se na ženy,
nepodléhej zlé morálce,
věmuj radši síly válce !
Tvé tělo lepě ční již zdáli,
toho jsme se nenadáli.
Chlupatá tvá prsa svědčí
mysl, že není zaječí.
Oči jiskří, pusa jede-
nikdo to tak nedovede !

Afrodita:

Ó, Paride mocný,
před tebou stojí Afrodita
v celé své prostotě,
s pokorou a láskou v očích.
Ano, zde před tvojí mocí
a velikostí
tu stojím malá a bezmocná.
Vybereš-li si mne, neprohloupíš,
mám v rukou jen svou
krásku, něžnost a vášně,
poklad nejtajnější a neubývající,
moc, která nevypřchá,
která muže láká a svádí.
Ty, Paride, lásku potřebuješ jako sůl.
Proto si vyber mne.
Nebudeš mocnější ani moudřejší,
pokud ti bude chybět láska.

.....

Héra:

Já, bohyně Héra /nepleť si mě, prosím, se ztuženým tukem/ ti nabízím víc, než si můžeš přát. Dele, jen tak soukromě-jistě tě už napadlo, že nejdůležitější na světě není žádná láska ani vítězství v boji, ale kariéra, moc a prachy. Myslím, že už sis sám spočítal, že jako pobočnice Diova tě mohu protlačit na Olymp, kde si určitě cucneš božského moku a ochutnáš božský pokrm. Jen si dej, já vím, co uděláš pro kus žvance a ty sám dobře víš, že to tvému silnému a bohatýrskému tělu jen a jen prospěje. Víím, miluješ správnou životosprávu. Prospěje to i tvé kariéře, nemůžeš přeci věčně zůstat v Radvanicích. Mohla bych ti u nás najít nějaké teplé místočko s velkým platem/víš přece, že obžínání stromků tě neuživí, věčně bys doplácel/.

Ze svého postavení s širokým rozhledem bys potom mohl vládnout všem dolům i hatím, v nichž velkou zálibu chováš. Koukej, nemysli na ženskou a na lásku, ženská chce kariéru, moc i prachy.

Takže-ty mi dáš jabko a dostaneš ode mě tenhle
meč, který ti umožní získat veškerou moc. Neber to
jako úplatek, ale jako čistě obchodní záležitost,
na které sakramentsky vyděláš...

Silná sval a sem tam šrám,
krásný princ je Parid sám.
Na hlavě má sem tam vlas,
kterým okouzluje nás.

Bohatýrská postava,
pro ostatní obava.
Jeho pískot, silný hlas,
více má než 7 krás.

Nikdy času ~~nikdy~~ neutrácí,
celý den nás honí k práci.

Slůvka nazbyt neutrousí,
raději nám srpy brousí.

Když nazuje si holiny,
vysrpe i maliny.

Do křoví se vrhá dravě,
a tak vypadá vždy zdravě.

Trénuje i otužení,
do vody se vrhá bez odění.
Za své tělo se nestydí,
nahý jde i mezi lidí.

Nepořádek, ten je kdesi,
nové slipy oblékne si.

Na svůj oděv velmi dbá,
v tom si s nikým nezavdá.

Dbá i na životosprávu,
jí jen obarvenou stravu.
Pro manželství, do základů,
dám ti ještě jednu radu:

Paride, Paride,
neužívej Neridé,
nmaž se rač tukem Herou,
ať tě mouchy neposeroú !

/Divíte se, že jabko alias zelenou papriku
získala Hera ? Byla prostě nejlepší! /

postřehypostřehypostřehypostřehypostřehypostřehy
/ 2.běh /

úkol ve hře: Vymyslete jméno pro maličké milé
zvířátko

"...tak už víme, jak ti budem, Lenko, říkat!..."
Sněhurka

/obrovský nafukovací býk se pak jmenoval Bronťul

oooooooooooooooooooo

Večer první den:

"A kdo bude mít nejvíc bodů, ten bude moct
s někým spát?..." Irča

/Ano, s bejkem Bronťulou/

ooooóoooooooooooooooo

..kolik kořat je v domě, kde bereme vodu?...
Tři kořata a dědeček!...

oooooooooooooooooooo

pantomimicky vyjadřujeme lidské vlastnosti:

...no tak, je to hodný a ještě to dává, co je to?..
Večerníček!...

oooooooooooooooooooo

jeden z práce:

...Tak už pojďte dělat, proboha!!!
Nejdeme, my děláme pro lesní závod!

oooooooooooooooooooo

z cesty na Šerlich:

"Ještěže jsem měla s sebou Bronťulu, měla-
jsem ho vždycky mezi sebou a Mauglím. A Bron-
ťula pískal a pískal. A když přestal, tak se
Mauglí jen ozval: "Jak to, že ten bejk nepíská,
co je s ním?!" A o mě strach neměl!"

Pískle

postřehypostřehypostřehypostřehypostřehypostřehy

N á š r y b n í k

Sedím na hrázi rybníka,

jehož dno neznám.

Říkají mu prý Cikánka,

o jeho krásách dal by se napsat seznam.

Vody v něm není mnoho,

ba ani není průzračná.

Na hladině se však zrcadlí

pravý obraz zdejšího okolí.

Modrá obloha a slunce za poledního žáru,

zelená louka travnatá

a špička od hangáru.

Břízky a osiky krááličí břeh,

v zátoce žabinec,

kámen a mech.

Ten rybník je jako náš tábor.

Ta voda je jako naše přátelství.

A ty krásy kolem, to jsou zážitky z letošní

B R O N Ě Ě R N Y

/Sněhurka/

oo

Lenko, rychle, kde můžu ještě něco udělat! Nebo
budu psát a psát...!

Sněhurka

/z Poetické dílny, která probíhala současně
s akcí Práce nutné k přežití/

S kým se nebojíš jít do lesa ?

Tak touhle otázkou, zcela nevinnou, to vlastně všechno začalo. Aniž by kdokoliv z nás tušil, jaký to vezme konec. Když nás Lenka rozdělila podle odpovědí v testu do dvojic a ukázala nám světlo v dáli, pořád to ještě vypadalo na obyčejnou stezku odvahy. Jenže právě pod tou lampou čekalo překvapení. Sbalení na jednodenní výlet/bylo jedenáct hodin v noci/nám netrvalo dlouho: 3 Kčs, občanku, kapesník, mapu, pláštěnku a hlavně slivovici jsme v minutě nastrkali do tašky a v maringotce pak přidali ještě chleba k snídani. Instrukce byly jednoduché - dojít do východu slunce na Šerlišský Mlýn. Žádný problém, že. Chytly jsme se s Irčou za ruce a až do Dobrého došly zpaměti. Tam jsme vytáhly mapu a vybraly si nejkratší a nejjistější trasu po silnici.

Pochod otevřenou krajinou připomínal cestu na cizí planetě. Bledé měsíční světlo jen spoře osvětlovalo okolí. Proto nastal šok, když nám nad hlavou zazářila světlice. Stisk rukou byl náhle pevnější. Cesta se stáčela mezi úomy, pak do lesa, přes několik kopců, až jsme vyšly u autobusové zastávky. Baterkou jsme zjistily, kde jsme a pokračovaly dál. Asfaltová cesta náhle skončila a my vkročily do lesa. Pochod podle průseku, kolena zvedat k bradě, ruce křečovitě vřtažené před sebe. Vyježděné koleje od těžkých aut se však ztrácejí pod nohama, boty se boří do bahna, zůstáváme stát. Z tašky vytáhnou baterku a svítím před sebe. Hledíme do hloubky, před náma je strž. Popadnu Irču za ruku a trapem zpátky na cestu. Pokračujeme dál a žádné z nás není do řeči. Vyšly jsme z lesa a na prvním rozcestí jsme našly značku. Byla to sice modrá místo žluté, ale to nevadí. Modrá nás dovedla až do Jesenné. Utábořily jsme se v autobusové čekárně a posvačily. Bylo půl třetí ráno, v nedaleké továrně

- Že přejí ? Ale to nám přece vůbec nevadí. Lenka už má pro nás přichystané papíry, vezmeme si tužky a už slyšíme první tóny námi tolik oblíbené písně:

Přátelství, to je někdy víc než láska,
je to víra v to, že ruka svírá
pevně jinou dlaň.

Přátelství, to je plachá něžná kráska,
která mává na toho, co dává
víc než citů daň...

.....

Zaposlouchej se

a piš,

piš o věcech, které znáš,

o kterých víš.

Zkus napsat třeba básničku,

několik veršů,

jedna sloka stačí.

Přemýšlej proto chvíličku,

zaposlouchej se

a piš.

Co je to přátelství ?

Dovíš se jednou sám

a nebo nedovíš ?

Prožiješ jej

a nebo tvůj život mine ?

Je přátelstvím,

když ruka jednoho se k druhé vine,
když koupí ti lístek do kina,

polárku,

když dá ti opsat úkol,

ve škole ti poradí,

dokáže tě chránit,

postaví se za tebe,

nezradí ?

Dokáže stát na svém,

ale také přiznat chybu.

Jsi takový ale také ty sám ?

Víš,co od přátelství chceš

a víš,co můžeš mít ?

Přátelství je krásné,

jestli chceš,

přijď,uvidíš,

nemusíš o něm

tak jako teď

jenom snít

a psát.

/Pískle/

.....

Jdem ruku v ruce,děšť bubnuje do střeche.Díváš se na mě a já mám pocit,že se takhle na mě díváš už aspoň tisíc let.Děšť má na nás

• velký vliv, má nás zcela ve své moci, cítíme to
každým kouskem těla. Ale zdá se, že studené kapky
padající za krk nám jen vlévají do žil další
touhu, víru, lásku. Nikdy nezapomeneme na tenhle
déšť.

/Satina/

.....

+ + + + +

Nejchudší boháč
nikdy neměl skutečného přítele
hospodský kumpáni
ruku do ohně nestrčí
A párkrát měl naději
ale zrada vybrala svou daň
jde světem sám a sám
osamělý poutník

Dává víc než mohl
kdy vzít
a pod svou maskou lhostejnosti
hořce pláče

/Mauglí/

.....

Je krásný den, svítí slunce a fouká vítr. Přá-
telé spolu procházejí přírodou, drží se za ruce
• a usmívají se a zpívají. I když začne pršet, ne-
ztrácejí dobrou náladu, schovají se pod strom
a smějí se. Ale zároveň jsou trochu smutní. Lidé
chodí okolo nich a díví se jim nebo závidí. Ale
někteří z nich si ještě vzpomínají na slova
písně, kterou kdysi také zpívali a začínají si
ji tichounce také prozpěvovat...

/Bobina/

.....

+ + + + +

Nemluvíme spolu o přátelství,
ale víme, že existuje, že tu je,
právě teď a s námi.

Tvé oči se usmívají,
mlčíš, díváš se na mne
a já vím vše.

Jako bych najednou prohlédla.
Znala jsem tě tři roky...

Znala ?

Dobrý kamarád, to byl můj názor.
Ale jen kamarád !

Nečekaně zazářila na nebi duha,
po špičkách jsme vešli na zvonící most,
tak křehký, až se tajil dech.

Potkali jsme se v nejvyšším bodě,
stiskli jsme si dlaně, usmáli se...

A teď tu stojíme, ještě trochu nesmělí,
rozpáčití, ale šťastní.

Najít přítele je jako potkat Malého prince.
A nám se to podařilo.

/Lenka/

.....

Každý něčemu věří. Víra je to, co pomáhá člověku překonávat všechny překážky, to, co ho zvedá z bláta po každé prohře. Každý věří něčemu jinému. Někdo penězům, někdo věří na Boha, na štěstí a podobně. Ale člověk, který věří v existenci pravého přátelství, svou vírou pomáhá nejen sobě, ale i druhým. Člověk, který věří v přátelství, je schopen ho vytvářet, navazovat a udržovat. Ne pro formu, aby se neřeklo, ale proto, že přátelství, do kterého člověk vloží kus sebe, nám všechno mnohonásobně oplatí...

/Sněhurka/

.....

...Je jenom několik takových slov
jsou prostá vzácná a nezbytná
Někdy je vyslovujeme příliš často
a pak se nám zdají být všední a obyčejná
Ale ten, kdo alespoň jednou poznal jejich
pravou cenu
ten už jim nikdy neukřivdí
Neboť jejich cena
je cenou a smyslem našeho života...

•
Kolohnáte, Inko, Irčo, Sněhurko, Pískle, Koalko
a další, pište!!! Tsunami i kamarádi už če-
kají na vaše příspěvky i názory.

Pro všechny! Do konce října bude nahrána ka-
zeta s vybranými nočníčky a písničkami dne
/nahrávka z posledního ohně se povedla!/.Kdo
máte zájem, napiště už teď - a připravte si
volnou kazetu - C 90.

Lenka

TSUNAMI - zpravodaj TSUNamy
ročník III., mimořádné číslo
odpovědná redaktorka:

Lenka /Alena Tučimová, Zahradní 218,
43151 Klášterec nad Ohří, tel.935765/

veškeré příspěvky, názory i kritiky zasílejte
na její adresu
nevyžádané příspěvky se nevracejí

Toto číslo vzniklo 20.8.1986 ku příležitosti
Brontosauří múziády 1986 /19.7.-16.8./

odpovědný redaktor za překlepy: Šoteček